

## Eesti misjoniprojekt TAPA 15 Jana Horáková, Ostrava (20)

Selleaastane misjonireis jääb mulle kauaks meelde. Esmalt sellepärast, et mind ootas ees terve hulk uusi üllatusi, nagu näiteks esimene lennureis või esimene eestikeelne sõna „peki“. Vahvaks kujunesid ka aaretejaht ja lasteprogrammi ettevalmistamine, ehkki mõlemad on minu jaoks juba ammu tuttavad tegevused.

Aaretejahi kohta on Jumal mulle õpetanud, et ei tasu julgust ega lootust kaotada ka siis, kui ma midagi ei leia, sest teinekord läheb jälle paremini. Esimesel päeval ei leidnud ma ühtegi aaret, teisel päeval leidsin aga lausa kolm. Üks nendest oli **poiss**, kellele ostime mängu-**lennuki**, nagu Jumal meile näitas. Poiss ja tema **ema** reageerisid naeratusega ning näisid olevat väga üllatunud ja avatud, seetõttu kasutasime võimalust ja kutsusime nad meie programmist osa võtma. Järgmise aarde leidsime **lähbipaistmatute akendega** poest. Lisaks seisis aaretekaardi koha-lahtis märksõnadena **südamekujulised prillid, lilled, kuldsed esemed ja ümmargune** peegel. Nime-lahtisse oli märgitud eestikeelne sõna **kirik**. Poemüüja oli usklik ja palus eestpalvet oma poja pärast, kes kirikus ei käi. Enne äraminekut saime teada, mida sõna „kirik“ meie keeles tähendab. Viimane aare ootas meid **ruulplatsil tänavavalgusti juures** koos **graffiti** ja **U-kujulise rambiga**. Tegemist oli teismelisega, kes kandis **valgete detailidega nokkmütsi** ning **käepaela**. Aaretekaardi palveteemade lahtris seisis kirjas **probleem parema jalaga**. Noormees tunnistas imestades, tal valutabki just parem pahkluu, ning lubas meil enda eest palvetada.

Jumal rääkis meiega kogu misjoniprojekti vältel ning ma mõtlesin Temast ka öösiti, kui kogesin (kindlasti tänu eestpalvetele) Tema ligiolu. Nägin ka kaks – usun, et prohvetlikku – unenägu, ja see rõõmustas ning julgustas mind väga.

Muidugi ei olnud öö ainus aeg koos Jumalaga. Olin meeldivalt üllatunud, et ennelõunati veetisime aega ülistades, Jumala häält kuulates ja Tema sõna lugedes. Ühel ennelõunal seisisime maakaardi ümber ja õnnistasime Euroopat.

Pärastlõunati toimus avalik programm. Kõigepealt esitasime evangeelseid tantse ja sketše, seejärel aga jagunesime tantsu, draama, meisterdamise ja spordi töötubadesse. Tänu Jumalale, kes kuulis eestpalveid – just sel ajal, kui tegutsesime lageda taeva all, ei sadanud kordagi.

Ühel ennelõunal oli meie ülesanne kosutada ülistusega hooldekodu elanike hingi ning rõõmustada neid tantsude ja sketšidega. Nende nägudest ja lõppematutest kallistustest võis välja lugeda, et meie pingutused kandsid vilja ning järgmisel tiimil on tõenäoliselt samuti võimalus seal teenida.

Pärast tegutsemist tuli energiavarusid taastada. Pastoriproua Külvi ja osad selle pere kümnest lapsest valmistasid meile iga kord lõuna- ja õhtusöögi. Pärast külluslikke söömaaegu olime korralikult täidetud. Siit ka hoiatus: kui soovite osaleda misjoniprojektis TAPA 16, mõelge enne hästi järele, sest kindlasti naasete sealt mitte ainult mitmete kogemuste, aga ka paari kilo võrra rikkamana!

Olge õnnistatud, ja kui te hoiatusest hoolimata otsustate järgmises projektis osaleda, jään huviga teie tunnistusi ootama!

---

[www.go-east-mission.net](http://www.go-east-mission.net), jaanuar 2016

Saksakeelse teksti leiad [siit](#)

Tšehhikeelse teksti leiad [siit](#)

Eesti keelde tõlkinud Kaire Petrenko